

Gang større end Planen egentlig foreskriver og at en meget stor Deel Fæstningsstyks og Kystartilleri er bleven benyttet, saa er det intet Under, at man er kommen længere ned i Udskrivningsmassen af Artilleriet end man strengt taget var berettiget til, og det uagtet man har havt den Fordeel at kunne benytte en stor Deel af de saakaldte Trainkudse til mange reent artilleristiske Forretninger. Forøvrigt følger af den Maade, hvorpaa Planen har fordeelt Linien, Reserven og Forstærkningen, en Vanskelighed ved at permittere alt det ældre Mandskab for det yngre; thi saaledes, som den høitagtede Krigsminister gjorde opmærksom paa igaar, saa er det en stor Fordeel, naar man ved de forskjellige Afdelinger kan bruge Linien, Reserven og Forstærkningsmandskabet imellem hinanden, istedetfor at holde dem ude fra hinanden. Naar man nemlig følger den Forfæst, som er her i Planen bestemt for Artilleriet, saa er det ligesom, at man vanskeligt kan faae hele Forstærkningsmandskabet permitteret, fordi de jo saa maatte aldeles forlade de faste Batterier, som de holde besatte. Man maa altsaa permittere Halvdelen af Feldtartilletteriet og Halvdelen af Fæstningsartilleriet. Man har dog søgt nogenlunde at bøde derpaa, idetmindste i nogle Tilfælde, idet man har sendt endeel af Feldtartilletterierne hen paa de Batterier, som vare besatte af Forstærkningsmandskabet og saaledes ladet disse gaae hjem allesammen. Men det kan let indsees, at dette er en meget miølig Wei og kan kun anvendes, naar Feldtartilletterierne staae lige i Nærheden af de faste Batterier; thi ellers, naar man saaledes vilde bytte Mandskabet om, vilde der kunne opstaae meget betænkelige Tilfælde, naar Kriggen pludselig brød ud. Ifølge alle her fremførte Grunde troer jeg altsaa, at man kan sige, at den Hensigt, som den høitagtede Krigsminister har tilsigtet, nemlig, at Forstærkningsmandskabet ved Artilleriet ikke skulde bebyrdes i højere Grad end Forstærkningsmandskabet ved de øvrige Vaabenarter, ingenlunde kan opnaaes ved det ringe Antal Constabler, som her er foreskrevet at skulle udføres til Artillerister. Der ansøres udtrykkeligt nedenfor, at Resten af alt det vaabendygtige Mandskab skal udføres til Infanterie og

Jægere saaledes, at disse 330 Mand, et Antal der ikke er større end den sædvanlige aarlige Tilgang i Fredstid, skulde være de eneste, der kom til Artilleriet. Naar man tager Hensyn til den Afgang, som der bestandigt maa være blandt de tjenstgjørende Artillerister paa Grund af Sygdom, dødelig Bortgang osv.; naar man tager Hensyn til at Artilleriet i den senere Tid yderligere er blevet udvidet, saa synes jeg, at det er indlysende, at en Tilgang, som den sædvanlige aarlige, maatte næsten blive mindre end den der var nødvendig, selv om man slet ikke permitterede nogen af de Ældste, men kan paa ingen Maade forslaae, naar man vil være istand til at kunne lade den ældre Deel af Forstærkningsmandskabet blive hjemme ved et forestaaende Felttog, saaledes som man dog tilsigter det. Det Formaal, som i Motiverne er opstillet og som vistnok er fuldkomment rigtigt og nødvendigt, for at undgaae den Misforholdelse, der har vist sig, ved at Artilleriet er blevet bebyrdet i højere Grad end de øvrige Vaabenarters Mandskab, kan kun opnaaes paa een af to Maader, nemlig enten maa man udføre taar et meget større Antal Artillerister, end her i Loven er foreskrevet; det maatte vel næsten være tre Gange saa stort; og dernæst, saasnart den nuværende Exerceerskole er slutet i Marts Maaned, strax begynde paa en ny; eller ogsaa maa man beslutte sig til virkelig herefter at bringe i Anvendelse den Bestemmelse, at Fæstningskanoner kun for $\frac{1}{3}$ af Mandskabets Antal betjenes af Artillerister.

I Genhold til Forretningsregulativets § 16 forbeholder jeg mig Muligheden af i Forening med 14 andre Medlemmer i denne Anledning at stille et Endringsforslag til Lovens § 1.

Utsættelse: Jeg vilde kun henlede Opmærksomheden paa, at denne Lovs Bøtering i det Væsentlige er en Formalitet; thi den Handling, hvorpaa den gaaer ud, er allerede fuldbøret. At stille Endringsforslag til den vilde derfor vistnok være mindre heldigt; vilde man have noget Væsentligt forandret, maatte man komme frem med et selvstændigt Forslag, som indeholdt nye Bestemmelser, der kunde træde i Kraft i den kommende Tid.